

Pózor, četa!

Blaž sosedov osla jaše,
 Blaž krdelo vódi naše:
 „Hitro stopaj, moja četa,
 Krepka četa, mladoleta,
 Tu na levo, tod na desno,
 Pógled jasen, lice resno.
 V zrak visoko sablje tenke,
 Kole k višku in svinčenke,
 Da sovražnik se prestraši,
 Ko vojaki grédo naši! —

Kaj počenjaš, osel sivec,
 Osel sivec, nagajivec?
 Saj te res ne bodem-prosil,
 Da bi me na sebi nosil,
 Ti nam vselej daješ posla —
 Bobnar Tonče, primi osla!
 Bodi z lepo, bodi z grdo,
 Glavo bode sklonil trdo,
 In da bode hodil lože,
 Primi tudi ti ga, Jože!

Leno stopa, nečem reči,
 Da bi hotel bolje teči,
 Pa že to nam dosti bodi,
 Da le hoče, da le hodi!
 Pózor, četa! V zrak zastávo,
 V zrak zastávo, k višku glávo,
 Gori tudi sablje tenke,
 Kole močne in svinčenke,
 Da sovražnik se prestraši,
 Ko vojaki grédo naši.
 Hoj, Martinek, stopaj točno,

Trup zravnjaj, Pavlè, odločno,
 Naj se čudi, kdor nas vidi,
 Pózor torej, četa idi! —
 Četa idi v daljne kraje,
 Koder zlato solnce vstaje;
 Četa idi v bela mesta,
 Kamor vodi gladka cesta;
 Četa idi kamorkoli,
 Zdajci vkreber, zdaj nizdoli;
 Če veljá, na konec sveta,
 Stopaj krepko! Pózor, četa!“

A. Funtek.

